

Másodlagos főváros: Debrecen

Kövesi Péter - 2020-04-07 08:06:12

fotó: NT

Néha furcsa dolgok jutnak eszembe. A Mester és Margarita, Bulgakov regénye óta tudom, hogy nincs másodlagos frissességű hal, csak friss vagy bűdös. Valamiért ez ötlött fel bennem, arról olvasván, hogy Debrecen (lesz) az ország második fővárosa. Merthogy valami vagy főváros, vagy nem az. Nincs, nem lehet második, másodrangú vagy másodlagos. Akkor sem, ha az ország második legnépesebb települése. Amellett, hogy tudjuk, nem kötelező, hogy a legnagyobb lélekszámú város legyen a főváros. Washington például kifejezetten kisváros New York mellett.

Tévedés ne essék, ezer szállal kötődöm Debrecenhez, itt születtem, apai ágon a dédszüleim is itt éltek már, de polgármesterünk erre vonatkozó bejelentése némileg felturbóztottnak tűnt. Ahogy miniszterelnökből, parlamentből egy szokott lenni, ami valami történelmi fejlődés eredménye, és nem úgy születik, hogy valaki csak úgy bejelenti, hogy ez vagy az lesz a főváros. Bár mifelénk ez is másként megy, akár egy alig kétezer fős, Fejér megyei kisközségről is felmerült már, hogy akár „főváros” is lehetne, ha a falu nagy szülötte így döntene.

Ez a második főváros viszont akkor is gyanús. Merthogy akkor egy második kormány is kellene, aminek aligha lenne éppen Debrecenben esélye. De nézzük a részleteket! Nem vagyunk az ország közepén, ami nem baj. Az már inkább, hogy az ide és innen elvezető úthálózat még hagy kívánnivalókat maga után. Nagy orosz barátainkhoz (egy nyúlgrással) közelebb vagyunk, mint Budapest – ami jó. Brüsszeltől ugyanennyivel távolabb – ami még jobb, legalábbis a jelen kurzus nézetei szerint. Repülőtérünk van, ami szintén jó. Az már kevésbé, hogy többnyire csak fapados, közeli járatok kiszolgálására alkalmas, óriásgépek talán nem is tudnának leszállni, sőt kormány- (bocsánat, katonai csapatszállító) repcsiknek sincs külön terminálunk.

Nincsenek parlamentnek, minisztériumoknak és más kormányzati szerveknek alkalmas épületeink, sőt királyi várunk sem, hiszen ki tudja, mit hoz még a jövő – vagy egy újabb nemzeti konzultáció Magyarország kívánatos államformájáról. Sajnos egy fővároshoz illő turistacsalogató

látványosságoknak is híján vagyunk, Debrecent az idegenek egy-, legfeljebb kétnapos városnak nevezik. Természeti szépségekben sem bővelkedünk, a hortobágyi pusztaromantikát leszámítva. Hegyünk sincs, hiszen a Hármashegy még a tönkrement pihenőhelyével együtt sem lehet annak nevezni. Ugyanez a helyzet a vizeinkkel, hiszen ami volt, a Tócotól a Vekeri-tóig, az is már csak az emlékeinkben létezik.

Persze, bármi lehet, csak akarat – és pénz – kérdése. Ha megnyílnának, és Niagara-i bőséggel zuhognának az eurómilliárdok, nem csak EB-szintű stadion, de akár egy második (másodlagos) Gellért-hegy is épülhetne a kikotort Tóció-csatorna mellett.

fotó: NT

Kövesi Péter írásai itt olvashatók: [VÁROSŐR](#)